

give Forligsmanden skriftlig Meddelelse om, hvor mange Ja- og hvor mange Nej-Stemmer der er afgivet, saavel som om det samlede Antal af stemmeberettigede Medlemmer. Skal Afstemning finde Sted, bør Organisationerne drage Omsorg for, at alle stemmeberettigede Medlemmer inden Afstemningen faar Adgang til at gøre sig bekendt med Mæglingsforslaget i dets Helhed.

§ 7.

Det er forbudt at udstede Attester eller føre Vidner om, hvad der af Parterne tilstaas eller foreslaas under de af Forligsmanden ledede Forhandlinger, medmindre det vedtages af begge Parter og udgør Punkter af Forliget.

§ 8.

Udgifter til Lønning, Kontorhold m. v. udredes af Staten ved Bevilling paa de aarlige Finanslove.

§ 9.

Denne Lov træder i Kraft den 1. Juli 1928.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Skønt Lov Nr. 256 af 21. December 1921 om Mægling i Arbejdsstridigheder, jfr. Lov Nr. 34 af 28. Februar 1927, er gældende for Færøerne, er der fra færøsk Side rejst Ønske om Gennemførelse af en særlig færøsk Lov om Mægling i Arbejdsstridigheder, hvorved der tages Hensyn til Øernes særlige Forhold.

Færøernes Lagting indstillede saaledes i den ordentlige Samling 1926 til Justitsministeriet, at der søgtes gennemført en saadan særlig færøsk Lov, ved hvis Udarbejdelse man foruden i den gældende danske navnlig havde søgt sit Forbillede i den paa Island gældende Lovgivning.

I en over Sagen indhentet Erklæring udtalte Statens Forligsinstitution som sin Formening, at forsaavidt en Arbejdskonflikt paa Færøerne var Led i en landsomfattende Konfliktsituation, maatte Forligsmæglingen foretages sammen med Mæglingen for det øvrige Land, medens eventuelle Arbejdskonflikter paa Færøerne alene vilde kunne behandles enten paa den Maade, at et af Forligsinstitutionens Medlemmer rejste derop, eller ved, at Amtmanden over Færøerne bemyndigedes til at føre de paagældende Forhandlinger paa Forligsinstitutionens Vegne.

Justitsministeriet udbad sig derefter under Henvisning til denne Erklæring en Udtalelse fra Lagtinget om, hvorvidt Sagen

herefter ønskedes fremmet, og henstillede i bekræftende Fald, at det af Tinget udarbejdede Lovforslag omarbejdedes saaledes, at det kunde indgaa som en Paragraf i Loven af 21. December 1921, saaledes som denne er ændret ved Lov af 28. Februar 1927, idet der da i denne Paragraf kunde optages de Særregler og Modifikationer, som skønnedes ønskelige ved Lovens Anvendelse paa Færøerne.

Lagtinget har derefter paany behandlet Sagen i den i 1927 afholdte ordentlige Samling, men har fastholdt Ønsket om en særlig færøsk Lov. Vedkommende Lagtingsudvalg, hvis Betænkning blev vedtaget af Tinget, har herved henvist til, at Arbejdsforholdene paa Færøerne er ganske særlige. Saaledes som Forholdene hidtil har været, vil en Konflikt i det øvrige Danmark ikke berøre Færøerne, og i Tilfælde af Arbejdskonflikter paa Færøerne alene maa man anse det for uhensigtsmæssigt, at Mæglingen finder Sted ved, at et af Forligsinstitutionens Medlemmer rejser til Færøerne, dels fordi Rejsen tager lang Tid, og Forligsmanden derfor ofte vil komme for sent, hvortil kommer de Tab, der imidlertid kan lides, dels fordi Forligsmanden kan komme til at staa overfor Forhold, der er ham ganske fremmede, og man mener ikke, at det vil være tilstrækkeligt, at de administrative Myndigheder i saadanne Tilfælde